
Kronika : kronika centralna

Palestra 18/3(195), 108-111

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Kronika centralna

1. Pobył delegacji NRA w Wiedniu. Na zaproszenie Prezesa Ogólnoaustriackiego Zgromadzenia Adwokatów adw. dra Waltera Schuppicha bawiła w Wiedniu w dniach 30.I.—2.II.1974 r. delegacja adwokatury polskiej w składzie: adw. Z. Czeszejko — Prezes NRA i adw. dr Zygmunt Ziembka — dziekan Rady Adwokackiej we Wrocławiu.

W pierwszym dniu (31.I.1974 r.) odbyła się konferencja prezysów europejskich organizacji adwokackich na następujące tematy:

1. wytyczne w sprawie zastępstw substytucyjnych w Europie,
2. trudności przy prowadzeniu procesów za granicą,
3. wprowadzenie rozjemstwa w s sunkach Wschód—Zachód,
4. dokonanie europejskiego spisu adwokatów.

Uczestnicy konferencji podkreślali, że obrady mają charakter wyłącznie informacyjny, a nie wiążący. W konferencji wzięły udział delegacje adwokatów z Belgii, NRF, Francji, Jugosławii, Holandii, Rumunii, Szwecji i Turcji. Łącznie z polską delegacją wzięło więc udział w konferencji 9 delegacji.

W drugim dniu (1.II.1974 r.) odbyło się uroczyste posiedzenie Ogólnoaustriackiego Zgromadzenia Adwokatów. W przerwie obrad plenarnych odbyły się pierwsze wybory nowo powstałego organu naczelnego. Uroczysty

charakter tych obrad podkreślała 125 rocznica ustawy o adwokaturze.

Na cześć uczestników obrad wydane zostały przyjęcia przez burmistrza m. Wiednia i Radę Adwokacką w Wiedniu. W godzinach wieczornych w wiedeńskim Hofburgu odbył się tradycyjny „Bał prawników”.

W ogólnej charakterystyce atmosfery spotkania podkreślić trzeba duży propagandowy wpływ obecności delegacji polskiej w Wiedniu.

2. Posiedzenie koordynacyjne w sprawie stosowania poręczeń społecznych. W dniu 19 stycznia br. odbyła się narada Zespołu Koordynacyjnego do Spraw Poręczeń w Radzie Głównej Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej. W naradzie wzięli udział przedstawiciele Ministerstwa Sprawiedliwości, Generalnej Prokuratury, Zrzeszenia Prawników Polskich, Głównej Komisji Arbitrażowej. Naczelną Radę Adwokacką reprezentował Sekretarz NRA adw. E. Mazur.

Na naradzie tej poinformowano o stanie prac Zespołu, a ponadto ustalono formy współpracy i koordynacji. Zapadło także postanowienie o zwoływaniu spotkań co kwartał.

3. Przyznanie odznaki adwokackiej. Na wniosek Rady Adwokackiej w Koszalinie Prezydium NRA przyznało w dniu 10 stycznia br. adw. Leonowi Kasperskiemu Srebrną Odznakę „ADWOKATURA

PRL" za szczególny wkład pracy i za usługi związane z budową obiektu na siedziby Zespołów Adwokackich w Słupsku. Nowy obiekt w postaci pawilonu, położony w pobliżu gmachu sądowego w Słupsku, został przekazany uroczysto do użytku w styczniu br.

4. Kontrola pracy zawodowej adwokatów. Centralny Zespół Wizytatorów przeprowadził w listopadzie i grudniu 1973 r. — w ramach kontroli pracy zawodowej adwokatów — badanie akt w Sądzie Najwyższym. Badaniem objęto:

- 1) w Izbie Cywilnej w Wydziałach I i II — 40 spraw,
- 2) w Izbie Karnej w Wydziałach I, II, III i IV — 92 sprawy.

Łącznie 4 wizytatorów CZW przejrzało 132 sprawy.

W wyniku tej kontroli ustalono, co następuje:

A. Izba cywilna

I. W toku rozmowy przeprowadzonej przez jednego z wizytatorów Prezes Izby Cywilnej wyraził zadowolenie z nowej formy współpracy między Sądem Najwyższym a Naczelną Radą Adwokacką, podkreślił wartość pracy adwokatów przy rozstrzyganiu przez sądy spraw oraz podniósł potrzebę dążenia do tego, by unikać nie uzasadnionej zwłoki w prowadzeniu i sądzeniu spraw, do czego może się przyczynić składanie przez adwokatów odpowiedzi na pozew i rewizję, co z kolei umożliwi sądowi zapoznanie się ze stanowiskiem stron.

Przewodniczący Wydziału II Izby Cywilnej, udzielając ze swej strony wszelkiej pomocy przy wykonywaniu wizytacji, prosił o zwrócenie uwagi na zbyt późne i nie zawsze we właściwym trybie zgłaszane prośby o zwolnienie od obowiązków pełnomocnika z urzędu

w instancji rewizyjnej przez adwokatów zamiejscowych, jak również na potrzebę zawiadamiania przez pełnomocników z urzędu o wyniku rozstrzygnięcia oraz na potrzebę przesyłania potem odpisów^o wyroków z uzasadnieniem osobom pozbawionym wolności, występującym często na drogę sądową z roszczeniami cywilnymi, co w razie uchybień w tym względzie zmusza Sąd Najwyższy do informowania powodów na ich pisemne prośby.

II. Uwagi i wnioski, jakie się nasuwają z przejrzenia akt:

- 1) Najpoważniejszą usterką jest wadliwe formułowanie zarzutów rewizyjnych. Wyraża się to w niezrozumiałym ujęciu zarzutu albo w zbytniej jego ogólnikowości, albo też w niezgodności samego zarzutu z jego wyjaśnieniem (np. zarzut: „sprzeczności ustaleń sądu (...) przez potrącenie z odszkodowania zasiłku pogrzebowego wypłaconego przez ZUS”).
- 2) Często też zdarza się niezgodność pomiędzy zarzutami rewizyjnymi a wnioskami rewizji. Na przykład przy wyszczególnianiu zarzutów dotyczących niewyjaśnienia sprawy lub istnienia sprzeczności ustaleń sądu I instancji z dowodami — wnosi się o zmianę wyroku i o orzeczenie co do istoty sporu.
- 3) Prawie powszechne jest zaniechanie przez adwokatów wnoszenia odpowiedzi na pozew i odpowiedzi na rewizję.
- 4) W trzech wypadkach stwierdzono wnoszenie przez adwokatów pozwów do sądów rzeczowo niewłaściwych (np. zamiast do Sądu Wojewódzkiego składano pozew w Sądzie Powiatowym).

5) Późne składanie przez adwokatów zamiejscowych wniosków o zwolnienie od obowiązku adwokata z urzędu i wyznaczenie pełnomocnika strony w osobie adwokata z Warszawy, co w konsekwencji doprowadziło do odroczenia rozprawy.

III. W prowadzeniu spraw przez adwokatów w zbadanych aktach nie ustalono takiego postępowania, które by się kwalifikowało do skierowania na drogę postępowania dyscyplinarnego.

B. Izba karna

I. W rozmowie z wizytatorem Przewodniczący I Wydziału Izby Karnej żalił się, że jedynie w jego Wydziale posiedzenia trwają często do późnych godzin wieczornych, a to dlatego, że rozpoznawanie spraw z terenu województwa warszawskiego i łódzkiego powoduje obecność na sali członków rodzin, co daje okazję obrońcom do wygłaszania bardzo długich przemówień. Oczywiście nie byłoby w tym nic godnego wytknięcia, gdyby nie to, że — według relacji sędziów — w przeważającej części długotrwałość tych przemówień nie wynika z rzeczowej potrzeby, albowiem sprowadzają się te przemówienia do powtórzenia wywodów pisemnych, a co gorsza — do wielokrotnego operowania tymi samymi argumentami.

II. Uwagi i wnioski, jakie się nasuwają z przejrzenia akt:

1) Razi fakt niewłaściwego sformułowania wniosków rewizyjnych przez żądanie uchylenia wyroku zamiast zmiany przy wniosku o uniewinnienie oskarżonego oraz żądanie zmiany wyroku przy wniosku o umorzenie postępowania.

2) Niefortunne niekiedy sformułowanie wniosku rewizyjnego (np. „Proszę SN zmienić wyrok w stosunku do osk. L. M. przez uchylenie art. 60 § 1 k.k. do jego czynu”).

3) Zawiadomienie przez obrońcę z urzędu Sądu Najwyższego dopiero w dniu rozprawy o wyznaczeniu obrońcy z urzędu z Warszawy, co pociągnęło za sobą odroczenie rozprawy.

4) Lakoniczność wyводу rewizji co powoduje nienależyte jej uzasadnienie i brak polemiki z uzasadnieniem wyroku w zaskarżonych częściach.

5) Powoływanie zarzutów, które nie znajdują potwierdzenia w zebranym materiale.

III. W zbadanych sprawach ustalono dwa uchybienia adwokatów, które spowodowały przesłanie przez CZW wyciągów z protokołów do właściwych rad adwokackich celem zbadania sprawy i wyciągnięcia właściwych konsekwencji. Są to uchybienia następujące:

a) Sąd skazał oskarżoną na karę pozbawienia wolności i zwolnił ją od uiszczenia kosztów postępowania w sprawie. Obrońca z urzędu adw. X w złożonej rewizji wnosi o zmianę wyroku i złagodzenie kary oraz nałożenie na oskarżoną kosztów postępowania. W tych warunkach należy traktować rewizję jako złożoną na korzyść i na niekorzyść oskarżonej.

b) Na rozprawie w SN adw. C wniósł o odroczenie rozprawy i o zażądanie akt Sądu Powiatowego, których numer podał telefonicznie. Sąd Najwyższy odroczył rozprawę i zażądał akt sprawy z Sądu Powiatowego. Obrońca nie podał numeru

sprawy, a po sprawdzeniu okazało się, że sprawa taka w ogóle nie wpłynęła do Sądu.

*

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej w związku z przeprowadzoną wizytacją postanowiło:

- 1) przyjąć do wiadomości sprawozdanie CZW z wyników kontroli zawodowej pracy adwokatów przez badanie akt sprawy w Sądzie Naj-

wyższym i uznając celowość tej formy kontroli, zalecić CZW kontynuowanie jej w roku bieżącym;

- 2) odpis sprawozdania przesłać do wiadomości radom adwokackim w celu podjęcia właściwych kroków zapobiegawczych i zwrócenia uwagi adwokatom na usterki i uchybienia stwierdzone w czasie badania akt sądowych, a nadto w celu wykorzystania tego sprawozdania jako materiału szkoleniowego.

2.

Z życia izb adwokackich

Izba białostocka

Narada adwokatów miasta Białegostoku. W dniu 16 lutego br. z inicjatywy dziekana Rady Adwokackiej adw. Ireneusza Bolińskiego zwołana została narada wszystkich adwokatów wykonujących zawód w Białymstoku — z udziałem członków Wojewódzkiej Rady Adwokackiej.

Narada została poświęcona współpracy międzypespółowej na terenie miasta, sprawie rozmieszczenia adwokatów na terenie Izby i w poszczególnych zespołach miasta, problemom przestrzegania zasad wykonywania zawodu oraz kwestiom współpracy z organami politycznymi, administracyjnymi, sądowymi i prokuratorskimi.

Referaty wygłosili dziekan Rady

oraz kierownicy zespołów białostockich, adwokaci Anatol Henschke i Bronisław Daniszewski.

W dyskusji zabrali głos wicedziekan Rady adw. Sergiusz Dek oraz adwokaci: Stanisław Kostka, Albin Małiński, Ryszard Koziara i Witold Lendzion.

Na naradzie omówiono też uwagi wizytatorów i spostrzeżenia rzecznika dyscyplinarnego Izby.

Uczestnicy narady zaapelowali do Rady Adwokackiej o omówienie postulatów narady z właściwymi władzami, a do ogółu adwokatów — o systematyczne podnoszenie poziomu pracy zawodowej i przestrzeganie zasad etyki adwokackiej.

adw. Bronisław Daniszewski

Izba gdańska

Spśród wielu komisji Rady Adwokackiej w Gdańsku szczególną aktywnością odznacza się Komisja Kultury i Turystyki (przewodniczący: adw. Janina Horbatowska). W ciągu

minionego roku Komisja ta zorganizowała trzynastę różnego rodzaju imprez (statystycznie: częściej niż raz w miesiącu). Jest przy tym rzeczą charakterystyczną, że z owych trzynastu